

[Jørgen Tved]

hykleri, når den konservative ordfører står her og snakker om, at det nu drejer sig om, at disse miljøfanatikere vil nedlægge arbejdspladser, for det samme parti er jo bogstavelig talt indstillet på at slagte et helt erhverv, nemlig skibsfarten, gennem det skibsregister, som det vil have indført. Der har man ingen hæmninger, dér er der ingen skruller, for det, det drejer sig om, er den miljøbeskyttelseslov, der blev vedtaget i 1974, og som siger, at der skal tages økonomiske hensyn. De er bedøvende ligeglade med, hvordan profitten kommer hjem, blot der tjenes penge; det er det, det drejer sig om.

Hvad har vi nu med at gøre? Vi har at gøre med en produktion i en virksomhed, som vi ikke kan have tillid til, og selv de små børn skriger åbenbart, når de hører argumenterne for, at man skal have lov til at starte denne produktion og arbejde med disse stoffer. (*Gennem lang tid hørtes barneskrig på tilhørerpladserne*). Man siger, at vi skal have tillid til, at det sker under fuldt forsvarlige og betryggende forhold.

Det, der er det bemærkelsesværdige i sagen fra Køge, er, at en kommunalbestyrelse har haft mod til at sætte befolkningens sikkerhed over risikoen for et eventuelt tab af arbejdspladser, for normalt er miljøloven blevet administreret så lempeligt, at vi har haft adskillige skandaler, fordi man har sat profithensynet over sikkerheden både for de mennesker, der arbejder på virksomhederne, og for dem, der bor omkring virksomhederne.

Vi synes, det er fornuftigt, at man er meget omhyggelig med disse stoffer, og vi synes, det er meget påtrængende, at man altid, når man har med kemisk virksomhed at gøre, er mere end 150 pct. sikker, før man sætter noget i gang.

Vi føler ikke, at denne sikkerhed er tilgodeset i spørgsmålet om Kemisk Værk, og derfor vil vi støtte det socialdemokratiske forslag. Vi har ingen tillid til, at produktionen er så risikofri, som nogle fremstiller det, og vi har ingen tillid til den virksomhed, som vi har alt for mange dårlige erfaringer med.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt starte med at udtrykke min glæde over en enkelt ting, nemlig at denne sag ikke, sådan som det har været tilfældet i aviserne, er kommet til at handle om – nu skal jeg sige det lidt forenklet – kemiske formler af den ene eller den anden art, men derimod om det, som var

vores tanke med at fremsætte forslaget, nemlig nogle mere principielle spørgsmål om vores kemiske industri; det gælder i hvert fald for de fleste af ordførernes vedkommende.

Nu skal jeg heller ikke lægge skjul på, at der kun er et par af ordførerne, jeg kan takke for tilslutning til forslaget. Det kommer dog ikke helt bag på os, for debatten har jo været ret udbredt i de senere måneder.

Ministeren afviste forslaget. Han sagde, at der ikke var grundlag for at nedlægge forbud, da der var taget alle hensyn og forholdsregler, og måske er kernen i problemet her, at man mener det. Man mener, at de er taget gennem det Miljøankenævnet, vi har siddende, og jeg vil gerne understrege, at jeg har fuld tillid til den forskningsmæssige ekspertise i Miljøankenævnet, men jeg synes nok, det har en væsentlig fejl, nemlig at det kun har en forskningseksperter, det er ikke egnet til at tage samfundsmæssige hensyn. Det er ikke nogen kritik af ankenævnet, for det er ikke sammensat efter et sådant kriterium, men vi mener, at også det bør være ankenævnets opgave, og derfor har vi også i Folketinget fremsat et forslag om ændring af Miljøankenævnet.

Hr. Ahlmann-Ohlsen mente, at Socialdemokratiet ville gøre Folketinget til en miljødomstol, og at vi ville administrere helt ned i detaljerne. Nej, det vil vi ikke, men vi vil faktisk gerne have en debat. Baggrunden for dette forslag er, at vi for 1½ år siden fik en, om ikke helt ny, så i hvert fald væsentligt ændret miljøbeskyttelseslov, og at ansøgningen om Kemisk Værk Køges produktion er den første mere principielle ansøgning, der er indgivet efter den nye miljøbeskyttelseslov; derfor synes vi faktisk, der er en god grund til at stoppe op og tænke sig om.

Folketingspolitikere bliver ofte skældt ud for enten at være for hurtige, at have sovet i timen, eller hvad ved jeg. Her er der faktisk god grund til at stoppe op. Det drejer sig ikke om en gammel produktion, men om en ny produktion. Lad os dog stoppe op, tænke os om og sige: Jamen hvad er det, vi vil? Hvad er det for risici, vi vil acceptere? Jeg vil gerne understrege, at Socialdemokratiet i høj grad mener, at der fortsat skal være kemisk industri i Danmark, men vi vil gerne have en debat, som aldrig før har fundet sted, om, hvad det er for risici, vi vil acceptere, og frem for alt hvad det er for krav, vi vil stille til placeringen af denne industri.